

PÒRTULA

NUMERO 120, SETEMBRE 1992

Informatiu Cultural de Marratxí

Durant el mes passat ...

-Nou intent del govern de colar el mateix pla de ports esportius que va haver de retirar temps enrera. Segueixen volent omplir de ciment la costa de les illes. Tots sabem perquè..

-Acabaren els jocs olímpics

-Jordi Calafat, medalla d'or.

-Denunciaren un policia espanyol per insultar la nostra llengua.

-Varen operar el Papa.

-Concurs Pop-Rock a Ses Voltes.

-Festes a molts pobles de Mallorca.

-Abans d'inaugurar el nou tram de l'autopista central, ja té greus deficiències.

-Protestes pel pont de Marratxí.

-Marxa d'es Güell a Lluc a peu.

-Problemes d'aigües a Mallorca.

-Ningú es cregué la baixa inflació del Juliol.

-Moviments de tropes al Golf.

-Ningú interviné a Iugoslàvia.

-Nous medicaments contra el càncer i la sida.

-De nou es presentà el pla de ports esportius, quasi sense modificacions respecte l'antic i presentat a l'estiu per tal de que la gent se n'assebenti menys...

-Magnífic concert de Genesis, ofert per Antena3 amb un despreciable i pèssim presentador-comentarista-extraterrestre-destrossaconcerts.

-Greu accident d'autobús a Castelló.

-Intents de tancar les emissores locals de televisió gràcies a les denúncies de Manuel Martín Ferrand quan era cap d'Antena3tv. I jo que creia que lluitava per les llibertats informatives...

-Vengué en Gorbaxov

GAVIM

Cartes Obertes

COMUNICAT DE L'AGRUPACIÓ DEL PSM-NACIONALISTES DE MALLORCA, DE MARRATXÍ

L'agrupació del PSM-Nacionalistes de Mallorca, de Marratxí, vol manifestar davant l'opinió pública la seva preocupació davant el fet d'una possible construcció de la presó al nostre terme municipal, així com també a altres indrets de la comarca.

Segons declaracions fetes pel ministre de Justícia, definitivament el nou centre penitenciari no s'edificarà a Palma, sinó a un terme proper a la capital. En aquests moments -també són paraules del ministre- s'està en la fase de la selecció

dels terrenys. Ja s'està fent feina sobre una pre-selecció prèvia. I aquest projecte, malgrat la retallada presupostària per a l'exercici vinent, ha estat declarat pel ministre com a prioritari, per tant no es veurà afectat per una possible restricció i es començarà l'any vinent.

Segons les informacions que es tenen, es tracta d'un projecte de macro-presó, inserit dins un pla de macro-presons dissenyat per a tot l'estat, que ocuparà una superfície de 30 a 50 ha - més de 50 quarterades-. La presó tindrà una cabuda per a 900 reclusos, més una àrea de servicis, més habitatges per a funcionaris. Tot plegat serà com un poble. Tindrà un impacte ambiental notori, amb una torre que superarà els 50 metres d'altura.

A més de la degradació del medi ambient -prou degradat ja a Marratxí-, s'hi ha d'afegir la devaluació que patiran els terrenys rústics del terme i la comarca; així com també suposarà una disminució de la qualitat de vida. A més també del perill que comporta el veïnatge amb un establiment d'aquest tipus: augment de la inseguretat ciutadana provocat pels permisos de cap de setmana als reclusos... A més no és un centre pensat només per absorbir la població penitenciària de les Illes sinó també per albergar presos procedents de la resta de l'estat.

Finalment, volem manifestar que no només ens oposam a un establiment d'aquest tipus a Marratxí, sinó que a la resta de l'illa, on la terra és un bé escàs.

PSM-NM Marratxí

Que consti en acta...

Els problemes que du l'autopista d'Inca als marratxiners.
Els problemes que duria una macro presó a Marratxí.
Els problemes que duria a Mallorca una macro presó.

L'èxit, en general, de totes les festes del terme.

La problemàtica, greu i creixent, del carrer d'Olesa.

La problemàtica del carrer de sa Cabana.

Les pintades, altra vegada.

El projecte de menjador escolar al Costa i Llobera.

Un ministre d'interior que vol fer de "jefe" a l'americana.

El mal estat del camí des Caülls per accedir a l'autopista.

El malestar dels veïnats dels Coscolls.

L'interès creixent dels nostres lectors.

La tranquil·litat política del mes d'agost.

Als col.laboradors:

Feis-nos arribar

el material d'octubre

abans del 24 de setembre

Els articles publicats expressen, únicament,
l'opinió de llurs autors,
els quals es fan responsables del contingut.

La Redacció no s'identifica, necessàriament,
amb el contingut dels escrits publicats.

Avui és notícia

EL C.D. MARRATXÍ DESAPAREIX.

A l'hora de tancar l'edició ens arriba la sorprenent notícia de la desaparició del Marratxí. Després d'una darrera etapa de 19 anys i una llarga història aquest equip tan arrelat a Pòrtol i a sa Cabaneta s'ha donat de baixa d'una manera un tant estranya i precipitada just abans d'iniciar la temporada. El proper mes intentarem oferir-vos les diferents visions que tenen d'aquest fet els socis fundadors i la darrera directiva presidida per Joan Xamena.

editorial

NO A LA MACRO PRESÓ

Darrerament hi ha molts de comentaris sobre la ubicació de la macro presó que es vol construir a Mallorca. Ciutat ja ha dit que no la vol dins el seu terme. A Santa Maria i a Marratxí mateix hom ha iniciat una recollida de signatures en contra de la ubicació dins els nostres termes d'aquesta edificació. Mentres, des de la delegació del Govern Central hom insisteix que aquesta gran presó ha d'estar a prop de Ciutat; i en aquesta tómbola Marratxí, òbviament hi té paperetes.

A Marratxí, senyors del Govern Central, Govern Autònic, Ajuntament i més, el poble i la gent del carrer diu que no la vol; que ja esta bé d'enroscar-nos tot el que no volen els municipis que confronten amb el nostre. Som un poble que té els mateixos drets que qualsevol altre, però això no pareix així quan es tracta de la construcció d'alguna cosa.

Ja fa un parell d'anys dins el nostre terme ens varen construir un reformatori, perquè era a prop de Palma; ara, amb la trampa de l'interès social, ens estan construint un cementeri privat. L'anterior consistori va deixar sembrar urbanitzacions dins tot el terme, tant legals com il·legals, com si fossin bolets. També ara s'ha aprovat un gran centre comercial; ja tenim una autopista que ha dividit el terme en dos bocins, a més de carregar-se una de les poques zones verdes que ens quedaven i l'únic lloc humit que teníem, i per acabar de rematar el clau pareix que tenim molts de números perquè ens toqui la macro presó.

No senyors, fins aquí hem arribat, ja esta bé de devaluar i destruir la vida d'un municipi tranquil i pacífic que, precisament per aquest motiu, s'ha deixat dur per les promeses de polítics de segona fila, que només han mirat el seus interessos i mai els del poble, però sí han cridat i demanat l'ajuda del poble amb falsetats i hipocresia prometent que això era bo pel poble, i ara n'hi haurà que també ens voldran fer creure que la presó, com el cementeri privat, serà un benefici per Marratxí. Però no. A Marratxí basta de destrucció, no volem la presó.

A part d'això, crida molt l'atenció que, avui per avui, que hi ha tendència a reduir les coses, fer-les més racionals, més individualitzades, més humanes... no té sentit plantejar una presó per a una població reclusa de 900 presos. Tenim exemples de massificació que aborronen (hospitals, transports). Una presó amb les condicions que es plantegen és una cosa aberrant. Si la fan a Mallorca crearan un nou poble -amb més habitants que molts dels que hi ha- amb un tipus molt determinat de població que incidirà en el desenvolupament normal de les zones urbanes que hi pugui haver al voltant. Si tantes ganes tenen de tenir aquestes presons monstruoses que les facin per Espanya, que allà hi ha molt de lloc i a moltes zones no hi ha perill que es topin amb els veïnats. A una illa com la nostra, això és impossible.

LA REDACCIÓ

ELS VEÏNATS AFECTATS PER L'AUTOPISTA CREEN UNA COORDINADORA

Els veïnats de son Cós i des Coscolls, principals afectats per l'autovia d'Inca, varen mantenir una reunió al Cafè Nou de Sa Cabaneta per constituir la COORDINADORA PER LA DEFENSA DELS DRETS DELS AFECTATS PER L'AUTOVIA.

Aquesta coordinadora vol treballar conjuntament per tal de cercar solucions als problemes que afecten tant als veïnats de son Cós com als dels Coscolls.

DISTINTS PROBLEMES, UN FRONT COMÚ

Els problemes que afecten a les dues associacions de veïnats, no són els mateixos, però a la vista del minvat cas que les autoritats els han fet fins ara, han decidit formar aquesta coordinadora per tal de lluitar conjuntament contra allò que ells consideren actuacions més pròpies d'una dictadura que no d'una democràcia per part de la Conselleria d'obres Públiques. El primer acord pres va esser sol·licitar una entrevista amb el president Canyelles, per exposar-li llurs queixes i reivindicacions.

ACCIDENTADA INAUGURACIÓ DE L'AUTOVIA

Malgrat el dia de la formació de la coordinadora per la defensa dels drets dels afectats per l'autovia, no es va decidir cap actuació envers el dia de la inauguració de l'autovia. L'esmentat dia les associacions de veïnats de son Cós i es Coscolls, amb el recolzament d'altres associacions del terme, varen decidir manifestar-se a l'autovia a la mateixa hora de la inauguració. Al sèquit oficial no li quedà altre remei que aturar-se i escoltar i rebre l'escrit amb les reivindicacions del veïnats afectats.

PÒRTOL

ASFALTAT EL PONT DEL CAMÍ DEL JARDÍ

El polèmic pont del camí del Jardí d'en Ferrer ha estat asfaltat per Obres Públiques però això no ha resolt el problema, sinó que l'ha empitjorat, ja que només s'han asfaltat uns vint metres de cada part, mentres segons manifestacions de l'associació de veïnats dels Coscolls no respon a les promeses fetes pel conseller Saiz i, a més, afirmen que hi ha hagut camins particulars que han estat asfaltats per Obres Públiques en la seva totalitat.

NOVETATS PER AL CURS 92-93 AL COSTA I LLOBERA

Sense cap dubte ni un una de les principals novetats del centre escolar, serà la posta en funcionament del menjador escolar, que entrarà en funcionament el dia primer d'octubre.

Una altra de les novetats és la implantació paulatina de l'ensenyament en la nostra llengua. Després de més de deu anys el col·legi, que hagués pogut esser un dels primers de Mallorca de l'ensenyament en la nostra llengua, s'incorpora a la gran majoria de centres públics que ja imparteixen el seu ensenyament en la llengua del nostre país.

SA CABANETA

SA CABANETA EN FESTES

Durant aquesta primera setmana de setembre sa Cabaneta ha celebrat les seves festes locals Com per tot arreu han estat unes festes populars on la participació dels cabaneters ha estat força positiva. Podeu trobar més informació a la secció de sa Cabaneta de "Noves del Terme".

ES PLA DE NA TESA

ELS GITANOS NO FOREN EXPULSATS

Malgrat la presència de la Guardia Civil, Jutjat i Policia Local, els gitanos que s'han establert al Pla de na Tesa, dins un terrenys aprovats per fer una urbanització, no foren desallotjats per l'ordre judicial. Al final hom els donà un nou termini, el vint-i-u de setembre, per abandonar la finca.

ES FIGUERAL

UN CARRER PERILLÓS

Amb l'apertura de l'autovia cap a Inca un carrer del Figueral ha vist com s'incrementava el seu trànsit en un percentatge d'un 200%. Aquest carrer és el camí dels Caülls que abans només era transitat pels cotxes que anaven a les cases i ara pràcticament s'ha convertit en una carretera, ja que el trànsit de cotxes que van a cercar l'autovia és pràcticament seguit. La perillositat del carrer està agravada pel creuament de la via del tren, sense que hi hagi unes barreres; a més, la visibilitat sobre tot cap a Santa Maria, és casi nul·la.

darreres novetats

EXPOSICIÓ DE MARIA HORRACH

Dia 26 de setembre, a la casa de Cultura s'Escorxador, de Pòrtol, tindrà lloc la inauguració de l'exposició de Maria R. Horrach "ACORDELLAT". La mostra tindrà com a base el paper, les cordes i els troncs. Segons l'autora serà una exposició de caire ecologista ja que tots els elements emprats són vegetals: pita, iute, fusta, paper reciclat...

Maria R. Horrach du tot el 92 treballant en les obres que ara oferirà al públic i a la crítica.

Per acabar d'arrodonir l'oferta la mestressa tapissera crearà un muntatge de cordes que sortiran de les finestretes de l'Escorxador i s'escamparan per la façana. Aquest muntatge, destinat especialment a cridar l'atenció de la gent que passi, rep el nom d'*environnement*.

PRIMERES REACCIONS CONTRA LA PRESÓ

Davant els insistents rumors de la construcció d'una macro presó a Marratxí (vegeu l'Editorial) ja hi ha hagut reaccions. D'una part la recollida de signatures en contra i un comunicat del PSM (vegeu plana 2).

Consultat el batle, Miquel Bestard, ens digué que havia assistit a dues reunions amb els batles de la comarca per tractar sobre el tema. En principi no hi havia cap batle que tengués cap notícia concreta, ni tampoc cap dels partits representats. En una de les reunions acordaren fer una gestió amb el batle de palma per posar-s'hi d'acord. La idea del batle Bestard, juntament amb els altres de la comarca "és que no volem la presó a Mallorca".

Per la seva part, el primer tinent de batle, Martí Serra, segons l'acord pres a Santa Maria del Camí, s'oposa a què la presó es construeixi en zona rural ja que seria fer un poble nou i tendria massa repercussió. De tota manera recorda que només es tracta d'un estudi, però així i tot varen fer una gestió amb el delegat del govern espanyol per fer-li saber que el lloc més adient creien que era Palma.

GUILLEM BOSCH, ACCIDENTAT

El nostre col·laborador Guillem Bosch, fill del company en tasques de redacció Miquel Bosch, va sofrir un greu accident quan anava amb moto per la carretera d'Inca. Encara està hospitalitzat però li desitjam una ràpida i total recuperació. R.-

Maria Horrach, que aquests dies també ha finalitzat un curset de tapisseria, impartit durant els mesos d'estiu al seu taller de son Ramonell nou

A Marratxí no volem que ens tanquin més espais.

Venga Guillem, que això no haurà estat res.

MASSATGISTA

REHABILITACIÓ

*Dolors musculars

*Esquena en general

*Ciàtica, artrosi, lumbago

Sistemes de recuperació Tècnica japonesa

(Kuatsu)

Demanau informació i torn

C/ de la Balanguera, 30 Tel. 14 02 58

Santa Maria del Camí

Cafè - Restaurant
Bon Paladar

Avda Antoni Maura 57 Tel. 60 08 27 Es Pont d'Inca

De sa Cabaneta

ÈXIT DE LES FESTES POPULARS

Durant els primers dies de setembre varen tenir lloc les festes populars de sa Cabaneta, enguany organitzades amb gran èxit per l'AA.VV. de sa Cabaneta.

Es difícil destacar un acte en concret perquè tots varen tenir molt d'èxit tant d'organització com d'assistència i participació del públic. De tota manera una de les vesprades més interessants va ser la del frit, durant la qual tothom que volgué va poder tastar el bon frit fet per Llorenç Ferriol i la seva dona. Aquest dia se'n serviren unes cinc centes racions. Les coques de les mestresses de casa varen acabar d'arrodonir aquella vetlada. El divendres hi hagué ballada popular, amb boleros a càrrec del grup marratxiners Aplec de Marratxí, Aires des Pla de na Tesa i la Revetla de Sant Antoni de son Ferriol. El dissabte matí la festa infantil va reunir un gran nombre de nins i nines que s'ho varen passar de lo millor, acompanyats dels respectius pares que participaren d'una manera ben activa, acabant amb una trencadissa d'ous. L'horabaixa hi va haver l'exhibició de mountain-bikes amb una passejada pels voltants; vàrem poder comprovar que ja queda ben poc espai natural i va quedar clar que és ben necessari defensar-lo. Va ser un acte molt ben organitzat pel Club Ciclista Es Siurell. El plat fort d'aquell mateix horabaixa va ser l'exhibició de l'anomenat bike-trial a càrrec del club Cicles Ferrà, amb la participació de Tolo Rigo i Dino Garcia amb les seves motos de trial i els pilots de bike-trial Xisco Pons, que participa al campionat de Balears, en Xavi Felices i Carles Pieres, campió de Balears del 91 i subcampió del 92 d'Espanya. El diumenge horabaixa hi hagué l'emocionant partit de revanxa entre els arreplegats de Pòrtol i de sa Cabaneta; aquest pic els portolans varen demostrar que si van reforçats encara poden fer qualche cosa de bo, guanyant als cabaneters per 3-2. Tots varen quedar ben amics i disposats a fer el desempatament quan fos. Les festes varen acabar amb la representació de l'obra de Marçal Palou "A mi que em registrin" a càrrec del taller de Teatre de sa Cabaneta. Al final, per gran sorpresa dels assistents, el botó el va posar un gran castell de focs artificials que era la primera vegada que tenien lloc a sa Cabaneta, fora de sant Marçal.

Cal remarcar que hi hagué nombrosos portolans que varen acompanyar els seus amics cabaneters en els diferents actes programats.

Des Pla de na Tesa

LES FESTES PATRONALS

Com cada any, la penúltima setmana d'agost celebren les festes patronals d'es Pla de na Tesa. Enguany han durat del 13 al 23 d'agost, però els tres darrers dies és quan es fan els actes principals i en els que hi concorre més gent.

Les coses més destacables d'enguany han estat, entre les activitats esportives, les 24 hores de bàsquet: de les 20 h. de dia 15 fins a la mateixa hora del 16. Hi va haver una estona que la pluja desbaratà una mica el joc, però la pilota no s'aturà de botar durant aquest dia sencer. Hi participaren jugadors de totes les edats i de totes les categories.

Hi va haver activitats destinades a totes les edats i de tots els gusts. Es va fer una ginkana i jocs per als infants i el ja tradicional recorregut amb bicicleta per tot el poble. Els més majors feren una excursió amb autocar i el diumenge, a la sortida de l'ofici, tingueren el seu homenatge com cada any. Es varen entregar obsequis especials al matrimoni i a la persona de més edat del poble. També hi hagué una exposició de ceràmica i de pintura, al convent de les monges, dels artistes locals i poguérem comprovar que de cada any n'hi ha més.

El divendres, el dissabte i el diumenge, cada nit es va fer a la plaça una vetlada amb diferents actuacions. Tancà els actes festius la representació de l'obra "A mi, que me registrin", interpretada pel grup Taller de teatre de sa Cabaneta.

Aquests són alguns dels actes més representatius de les festes patronals d'enguany. En alguns d'ells hi havia tanta gent que la plaça resultava massa petita. Això és bon senyal i vol dir que la gent encara respon com sempre ha fet quan sol·liciten la seva col·laboració o presència. Les festes sempre són un bon motiu per reunir-se colles d'amics que no es veuen tan sovint i per tornar visitar el poble aquelles persones que ja no hi viuen.

La comissió de festes que any rere any les organitza, enguany es va fer unes camisetes gravades amb el dibuix de l'església que sempre ha servit de coberta al programa de festes. Sense aquest grup de persones, no hi hauria festes i els donam l'enhorabona, però, com altres anys ja hem dit, és una llàstima que no s'assessorin a l'hora de redactar el programa sense faltes.

JOANA MARIA MATAS

RESTAURANT S'HOSTALOT

especialitat en cuina mallorquina

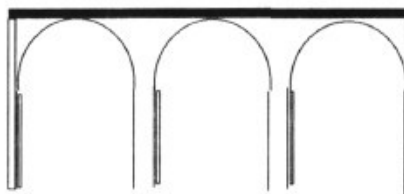
Arròs brut

Sopes

Porcella

Paelles (per encàrrec)

Escaldums de pollastre

S'Hostalot

Carretera vella de Sineu, Km 5

Palma

Tel. 42 87 12

DES PONT D'INCA NOU

LA FESTA INFANTIL DES PONT D'INCA NOU

Dia 5 d'aquest mes de setembre tengué lloc a la nostra urbanització, tal i com esta previst, la festa infantil.

El dematí, la comissió de festes formada per Miquel Bosch, Miquel Bonet, Josep Pau, Pep Calvo, Carlos Gallen, Telesforo Peña, Tolo Vallespir i el que vos escriu aquestes retxes, acabaven d'enllestir els preparatius per a l'esmentada festa. Hem d'advertir que pareixia que el dia no ens acompanyaria gaire: el cel estava ennigulat i la possibilitat de pluja amenaçava el bon desenvolupament de la festa. Afortunadament no va ploure.

Els actes es dugueren a terme tal i com estava previst en el programa que ja vos vaig anunciar el mes passat. A més a més s'hi afegiren altres activitats, com l'actuació de la banda de música de cas Capità.

Hi hagué molta participació per part de tots els veïnats. Els carrers a l'hora de la diada ciclista s'ompliren de bicicletes, creant així una imatge inusual que trencava amb la rutina habitual de la nostra zona. Hem de destacar l'assistència del propi batle de Marratxí Miquel Bestard.

Amb aquesta festa se romp una inactivitat de dos anys sense festes. En general els actes varen desenvolupar-se sense incidents greus, llevat d'un parell de caigudes sense importància a les corregudes de joies i una mica de descoordinació en aquestes mateixes corregudes.

Només resta esperar que l'any que ve es repetesqui l'experiència i, si el pressupost ho permet, que hi hagi més dies de festes i diversió per a tots.

Text i fotos
JOSEP ANTONI CALVO

(Foto, Sebastià Ferneries)

Des Pont d'Inca

SANT LLATZET EN FESTES

La barriada de Sant Llatzet organitzà les seves festes el passat dia 29 d'agost. El carrer de can Balo estava estibat de gent, feia goig veure'l. Els actes que s'esdevengueren varen ser els següents:

A les 17 hores hi hagué corregudes de joies al carrer metge Suau amenitzades pels típics xeremiers.

A les 18 hores tengué lloc un ginkama amb bicicleta al carrer de can Balo.

A les 19'30 es dedicà la festa als més petits, organitzat pel grup MIJAC.

Finalment a les 22'30 començà una vetlada musical amenitzada pels grups Alfabaguera, Lo Torrent Gros, Músics de Sant Llatzet.

Hi va col·laborar l'Ajuntament de Marratxí a més d'una llarga llista de col·laboradors.

JOSEP ANTONI CALVO

PREMIS A SA CABANA

<< Dia 1 d'agost la comissió de festes del Pont d'Inca lliurà el premi del sorteig a la seva guanyadora, Maria del Carme Bauçà, moment que recull la fotografia.

De Pòrtol

TROBADA DE VELLs AMICS, QUINTOS DEL 48

Després de 45 anys a la fi s'han pogut reunir per fer el dinar dels quintos. Amb molta satisfacció de part seva i de les seves dones. Ara que ja tenen els 65 han pogut trobar temps per a la desitjada reunió.

Els quintos del 48 -que feren la festa dia 25 de maig de 1947- són: Biel Juan Bibiloni de ca madò Rosa, Pep Serra Rosselló de can Tiet, Miquel Frontera Martorell de can Pinet, Bernat Mulet Canyelles, Biel Juan Canyelles "Marratxiner", Antoni Vich Oliver, Joan Mas Canyelles, Felip Bibiloni Canyelles. Tengueren un record pels seus companys ja desapareguts d'aquest món, Antoni Vich Garau de can Moradui i Joan Mut Roca "Moló".

I aquí, amb les senyores

Els comptes d'aquelles festes,
quina cosa més curiosa.

Gastos

Orquestra	425
Permiso	180
Costes	50
Son	70
Chica	105
Lillas	332
Jayme	35
Vic	74
Estalacion	100
Conijo	15
Ramon	25
Porret	15
Porti	10
Felipe	6
Economio	20
Gaita	50
Ragel	120
Piano	70
	<u>1,702</u>

Entradas

Bail	2,591
Rifa	291
	<u>2,882</u>
Gastos	1,702
	<u>1,180</u>

MAYO

25

Año 1947

Grandes Fiestas

que se celebrarán en PÓRTOL (Marratxi)

organizadas por los mozos del reemplazo 1948

A las 16.--Grandes carreras pedestres,
con valiosas joyas. Habrá una carrera especial de
200 metros, libre para todos los corredores. Al ven-
cedor se le impondrá la banda de campeón, obse-
quio de la **Casa Tejidos Serra**.

A las 17.--Interesantes carreras ciclistas,
para aficionados y corredores sin licencia, con
valiosos premios.

A las 20.--**Grandiosa Verbena**
con la actuación de la renombrada **Orquesta
Mediterráneo**, con su potente equipo de alta-
voces y su estilista animador Bartolomé Oliver.

PARA FINAL DE FIESTA

Gran castillo de Fuegos Artificiales.

NOTA. — Si por causas ajenas a nuestra voluntad tuviera que suspenderse algo
de lo anunciado, el público no tendrá derecho a reclamación alguna; lo
mismo en los accidentes deportivos.

La Comisión

Un rellotge massa car

Ara ja tenim una idea aproximada del que es pretén fer a la Plaça de sa Cabaneta, aquella que ningú no coneix com *plaza de España*, aquella que un temps era un espai obert, simplement amb un senyor pi per fer ombra. Un dia la vérem sense pi, i asfaltada. Un altre dia ocupada pel cul impresentable de l'ampliació de la Casa de la Vila, primer exemple al món "d'ajuntament adossat". Vàrem anar contemplant la mort lenta d'una franja d'herbei i quatre arbres esmotxats per la ventada. Com que aquí està prohibit trepitjar la gespa, algú va afegir-hi un tancament de reixa que feia joc amb el fons del mur de "totxanes". Per rematar aquest projecte de llarga gestació sols hi faltava la bústia groga de correus i una cabina telefònica, i -ai, sí!- l'engronxadora, i, a un racó.

Un dia, el batle va guaitar pel finestró (no n'hi ha de balconades, a la plaça) i va estar-se remugant llargament què fer en aquell solar. Ja sabeu que aquí, els boscos, les garrigues i els espais públics, fins i tot l'aire, són improductius. I com que el més productiu, aquí, és fer obres -no ho dic jo, ho diuen "ells"-, doncs, feren obres. I amb caperutxes, que valia una milionada. Devien ser per fer ombra als contribuents, que hi podrien festejar de dos en dos o de tres en tres, com ja és més habitual.

Allò es va aturar. La "caperutxada" va quedar en "exposició pública", com deu mana, per llarg temps. Fins que les pales se'n cuidaren de borrar-ne el mal record, físicament almenys.

Com que això de *plaza de España* no acaba d'entrar en ús, es veu, la nova idea és que la plaça es digui *plaza del Rellotge* -*place de l'horloge* en francès- i està pensat tot perquè als funcionaris els reti més la feina tot veient la descomunal minuteria. No sabem si és elèctric, atòmic o amb energia solar. Això sí, ens han tranquil·litzat assegurant que el tic-a-tac serà imperceptible.

No vull ni pensar en el preu, del rellotge. No li cal tenir cap revestiment daurat per imaginar que ens ha costat una milionada a tots, entre el que se n'ha enduit el dissenyador i els projectes enterrats. Potser tot aquest desgavell no sigui més que un projecte secret i experimental d'aplicació de les velles teories de Kerpres sobre endeutament i dèficit pressupostari, política de plena ocupació i redistribució de rendes, revisat per Xolxaga.

Esper que, els mateixos que digueren que els agradaven les caperutxes -i llavors digueren que no- s'ho mirin ara un darrer pic abans d'inaugurar el rellotge de la plaça. Jo voldria afegir-hi un punt més de polèmica. Ja que no tenim es Pou des Coll, i per tal de mantenir aquesta presència atípica de topònims "cagpirats", jo proposaria que a la plaça de l'Ajuntament li diguem "Es rellotge de sa Plaça", que queda molt bé.

No vull ni pensar en el que diran un altre pic les mestres, que tenen els al.lots de l'escoleta entre quatre parets, degut a tantes obres, quan els hagin de dir als nins que allò no és per jugar, que no es toca, que només és per fer bonic. No vull ni pensar en el que diran diran els vells en veure que no hi ha ombres, doncs els arbres estan on estaven els arbres d'abans, fent ombra a la paret del veïnat o a l'asfalt del carrer. No vull saber què dirà l'únic regidor que per força és conscient de les barreres arquitectòniques dissenyades contra els minusvàlids en veure -si no ho ha vist ja- que per tot arreu hi ha escalonades.

Sabeu què? Que ja no em fa il·lusió que me contin el que es conta de l'Ajuntament.

I si em permeteu, polítics, des d'aquí vull fer-vos una proposta. Tenc 50 idees del que podríem fer a Marratxí amb els mateixos doblers que hem -(heu)- enterrat a la Plaça de sa Cabaneta. Per un sou base d'assessor cultural, de 10 a 12, puc "passar-vos" aquests secrets que he anat recollint a la botiga, al cafè i a la consulta del metge, que ja no sé quin nom posar-li.

VICENÇ SASTRE

Vos comunicam que cada dimarts horabaixa
tendrem tancat. Disculpau les possibles molèsties.

C/ Major 71 Tel. 79 74 40 Pòrtol

Marissa

SABATES I REGALS

C/ de Manacor 90 Tel 24 93 01 Ciutat

TERTÚLIA...

Fa una mesada ens vàrem decidir a intentar una experiència que feia estona que dúiem entre cella i cella. Per això anàrem a passar una estona amb els nostres amics Joan i Maria Rosa al seu comerç del carrer de can Monjo fondo, el forn **BON JORN**. La idea era comentar una sèrie de punts de l'actualitat amb els clients de la casa i donar a conèixer **Pòrtula** a la gent que encara no sap que a Marratxí hi ha un informatiu que surt cada mes. Sembla mentida, però encara hi ha moltes persones del terme que desconeixen l'existència de la revista. Amb aquestes tertúlies, per tant, volem aconseguir un doble objectiu; per una part connectar amb els problemes quotidians de la gent del poble, amb el seu pensament i els seus interessos; i per altra posar en les seves mans aquesta eina de comunicació marratxinera.

L'experiència va ser molt positiva per la quantitat de qüestions que varen arribar a sortir i els punts que els diferents clients arribaren a tocar i podeu veure seguidament

SANITAT. "Si vas a fer receptes han d'estar tres hores. Lo seu és arribar allà i que te facin la recepta."

"Si hi ha deu persones agafen totes les receptes que duen i

has d'esperar que les te tornin. Pentura has estat el primer i te la tornen el darrer".

NETEJA. "Crec que hi ha massa brutor a les voreres de les carreteres dins tot el terme en general. Hi hauria d'haver una campanya de neteja i, sobretot, que la gent no embruti tant. He vist molts d'automobilistes tirant les llosques i buidant el cendrer enmig del carrer".

"Jo tenc que dir dels cans que pixen per les portes. Hi ha un mastí dels Pirineus que pixa fora de test. Se n'haurien de cuidar un poc de no fer brutor".

PÒRTULA. "Aquest mallorquí que posau no l'entenc;

només entenc el de les rondaies".

"És que noltros no xerram així com toca..."

"Les vegades que veig Pòrtula m'agrada".

"Encara hauríeu de donar més canya a l'Ajuntament".

"M'has aplegada adormida, encara, i sols no sé què he de contestar".

"M'agrada Pòrtula per les coses antigues que du i que mostra."

"Encara hi heu de posar més coses. Si han de criticar una persona l'han de criticar i si han de donar una alabança també."

"Hi ha coses que mos alegren, veure les famílies antigues i fotos d'un temps".

"Lo més guapo eren ses gloses i ja no les posau".

"De tot d'una passava pena de llegir-la perquè era en mallorquí però ara ja me va més llis".

FILS I CABLES. "Només alçar el cap i veure reconstruccions de cases antigues molt hermoses i veure tubots de telèfon i d'electricitat... I empipa veure que els senyors de les urbanitzacions, que paguen com noltros, ells no en tenen perquè els ho posen per davall".

POLÍTIQUES. "Sempre hi ha qualche mac que convendria posar-lo pla".

"Veig que tots haurien de ser més innocents i més infants".

"Què han d'anar a dir i tanmateix faran lo que voldran?".

"Jo no tenc ganes de dir res, però hi ha coses que s'han de dir".

"No me va bé que diguin que no tenen doblers per segons

...AL BON JORN

què i fotin unes festes com les que varen fer".

FESTES. "Les festes de Sant Marçal han estat millor que altres anys; el lloc millor i hi ha hagut més bon aparcament".

"I les de Pòrtol també han estat ben guapes".

"Feia anys que no veia una cosa tan guapa i ben feta".

"I molta gent que hi va venir".

"El lloc de Sant Marçal trob que va perdre un poc del carisma que tenia".

CIRCULACIÓ. "Tenc queixes de l'aparcament de dins Pòrtol, que els cotxes estan massa estrets i no fa bon passar".

"No, i a sa Cabaneta encara és pitjor. No sé com no hi ha més accidents".

JOVENTUT. "El jovent del poble no està unit, tothom va pel seu compte i no hi ha res que els unesqui".

APOTECARIA. "Jo tenc la queixa de la farmàcia. És un empenyo, en el temps que estan".

"Jo me vaig desempadronar de Palma i me vaig empadronar aquí per poder-la tenir".

"L'apotecari de sa Cabaneta s'estima més que no la posin perquè tothom defensa lo seu".

"Pèro és tenir molta cara dura i no mirar gens pel poble".
"Jo vaig proposar boicotejar la de sa Cabaneta".

ASFALTAT. "El carrer de sa Roca Llisa l'haurien d'asfaltar i no hi ha manera. Hi ha trossos, com la travessia de can Gregori, que és una vergonya".

"El Queipo de Llano també fa llàstima, amb molts de clots".

NATURA. "Volem més pins i menys urbanitzacions perquè atiat el camí de Palma a Pòrtol estarà ple de casetes".

"A dins el poble hi fan falta més arbres. Al carrer Major no hi ha ra res".

ESCOLA. "Els al.lots, haver de sortir i entrar per la carretera a l'escola nova és un problema gros. I no van per damunt l'acera".

AIGUA. "Els divendres no tenim aigua a partir de les cinc. En s'hivern en teníem, però en s'estiu, que comencen a regar, no".

"Això és perquè entre ses Comes i ses Clotes consumeixen més aigua que en tot Pòrtol".

Al llarg de la jornada vàrem tenir, fins i tot un amable i feiner veïnat que ens va dur un escrit amb una sèrie de problemes i també algun suggeriment. Diuen així:

"... La conservació encara als carrers de Pòrtol de rètols amb noms desfassats o de mals records, per exemple "General Queipo de Llano", i també, i més greu, les faltes d'ortografia que fan empegueir, per exemple, "calle CANE SANTE".

"... el "colorin colorado" de les façanes d'algunes cases del poble, que amb el seu color (rosa, verd, vermell, etc) rompen l'harmonia que podria tenir la imatge del poble".

"... anunciar mitjançant un cartell de benvinguda a l'entrada del poble el nom i la ubicació de les ollereries i artesans de siurells, potenciant una activitat que distingeix el nostre poble d'altres indrets".

"... la soledat i poca cura dels arbres que hi ha als carrers. Fa falta verd als balcons i voreres, i que estiguin cuidats".

"... unes instal.lacions adequades per a poder exercitar l'activitat esportiva del monopati. Els joves afeccionats o bé han de practicar pels carrers o han d'anar a Esporles, on hi ha unes mínimes instal.lacions. També poden fer una altra cosa, per exemple, posar-se davant el televisor".

Com podeu veure el resultat d'aquest contacte va ser ben profitós. Això ens anima a poder-lo realitzar més assiduament i voltant pels diferents nuclis de Marratxí. Gràcies, Joan i Maria Rosa.

R.-

Esportula

INTERCANVI DE BÀSQUET AL PLA DE NA TESA

Durant el mes d'agost i amb motiu de les festes patronals, l'equip cadet masculí del Pla de na Tesa rebé la visita de l'equip tarragoní I.B. Martí Franquès.

L'estada fou de nou dies, i cada al.lot s'allotjà a la casa d'un company mallorquí. Durant aquests dies es dugueren a terme diverses activitats com jugar a bàsquet, visites culturals, excursions... Hem de destacar l'amabilitat que tengueren els pares quan ens convidaren a un sopar que havien preparat per a tots els membres dels dos equips, tant jugadors com familiars.

Foren nou dies que semblaven molt llargs però que es varen convertir en un no res gràcies al bon ambient que hi hagué entre els components dels dos equips. Més que un intercanvi de bàsquet podem dir que es tractà d'un intercanvi de companys que segurament mai no oblidarem.

TORNEIG DE BÀSQUET

Amb motiu de les festes patronals del Pla de na Tesa es dugueren a terme una sèrie de partits que tengueren aquests resultats:

En senior masculí l'equip guanyador fou La Salle, seguit del Pla de na Tesa B, Pla de na Tesa A i l'Hispania, respectivament.

En la categoria cadet masculí el primer classificat fou el Costa de Calvià, seguit del Pla de na Tesa, l'Hispania i l'I.B. Martí Franquès.

En juvenil femení l'equip guanyador va ser el Pla de na Tesa, seguit de s'Aranjassa.

En minibàsquet masculí la victòria correspongué a l'equip del Gabriel Alzamora, seguit del Pla de na Tesa.

En minibàsquet femení l'equip guanyador va ser el Sagrat Cor, mentre el Pla de na Tesa quedà en segon lloc.

En la categoria baby femení el primer lloc fou pel Pla de na Tesa A i el segon pel Pla de na Tesa B.

Els trofeus d'aquest torneig foren donats per: Motor Balear, Bar can Membre, Autoservei can Cantó, Es Central, Reparació de motors Maties Rebassa i Material de construcció Joan Sastre.

PUB - PIZZERIA

Especialitats de la casa

Pizzes
Paelles
Frit mallorquí
Paleta de xot
Porcella

reserves 79 73 59

Pòrtol

Esportula

120/15

VINT-I-QUATRE HORES DE BÀSQUET

Durant els darrers tres anys s'han fet "12 hores de bàsquet" al Pla de na Tesa, però el gran nombre de participants deixava petit aquest esdeveniment, per la qual cosa es prengué la decisió d'augmentar aquestes 12 hores en 24.

Enguany era la primera vegada que es duia a terme i ningú no podia imaginar-se que fos tan exitosa. El nombre de participants arribà a la xifra de 200, que no és gens menyspreable, tenint en compte que xerram d'un poble no massa gran.

Molts dels jugadors es passaren les 24 hores en vetlla i altres anaven i venien de llurs cases. També s'ha de destacar el nombrós públic que hi assistí fins ben entrada la matinada i que es tornà congregat a poc a poc durant el dia fins que arribà a ser molt nombrós quan faltaven dues hores per acabar la diada.

El desenvolupament d'aquestes 24 hores fou de la següent manera: s'enfrontaven dos equips, el blanc i el negre, i en partits de 30 minuts s'anaven canviant els components de cada equip. A les 10 del matí hi havia un marcador d'escàndol favorable a l'equip negre per 120 punts de diferència, però la reacció blanca no es feu esperar i acabaren deixant reduïda la distància a només

12 punts. El resultat final va ser
Equip BLANC, 1453 --- Equip NEGRE, 1465.

Aquestes 24 hores tingueren el suport de Font Vella, Kas, Bimbo, **Pòrtula** i Meson Tio Pepe. Però el més important va ser el suport de tota la gent que hi participà, ja que sense ella no hagués estat possible aquest esdeveniment. Gràcies a tots i esperem poder-lo repetir l'any vinent.

PRESENTACIÓ DELS EQUIPS DEL C.B. PLA DE NA TESA

El proper dia 26 de setembre el club bàsquet Pla de na Tesa farà la presentació de tots els equips que lluitaran aquesta temporada en les distintes categories. L'acte començarà a les 19 hores amb un partit entre els 2 equips seniors del Pla de na Tesa i a la mitja part tindrà lloc la presentació dels equips.

Tothom hi està convidat.

FORN - PASTISSERIA

BON JORN

Horari d'estiu

De **dimarts** a **diumenge**

De **7 a 14 hores**

(dilluns tancat)

C/Queipo de Llano, 8 **79 75 72** Pòrtol

Esportula

CONEGUEM ELS JOVES DEL C.B. PLA DE NA TESA

En Toni Ramis i Bestard té 14 anys i juga amb l'equip cadet masculí del Pla de na Tesa. El lloc que ocupa dins l'equip és el de Base-escolta i se'n surt bastant bé.

Les seves qualitats són el domini de la pilota, la visió de joc i un bon tir. Té el seu punt feble en la lentitud, però estam segurs que això ho solventarà ben aviat.

Quin temps fa que practiques aquest esport?

Fa 4 anys, i va ser quan un amic em digué que hi havia un equip de la meua edat i ja vaig decidir anar-hi.

Si poguessin canviar quelque cosa, què seria?

Sense cap dubte la "canxa".

Quina diferència veus entre el teu equip actual i el de fa tres anys?

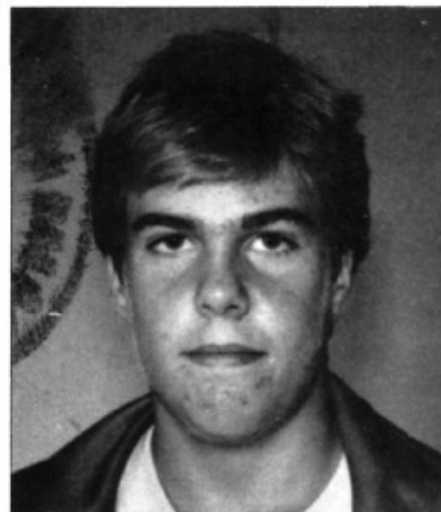
Fa tres anys els components de l'equip només ens véiem per jugar, però ara ens veim per fer excursions, acampades i moltes activitats a part del bàsquet. Ara no som solament jugadors de bàsquet sinó amics.

T'has marcat quelque objectiu?

Sí, guanyar la lliga qualche any.

Tens quelque hobbie a part del bàsquet?

Sí, escoltar música.

Qui és el teu idol?

En Michael Jordan i en Tim Hardowaig.

Per a tu, què és el més important que hi ha d'haver dins l'equip?

Crec que el més important per damunt de tot ha de ser l'amistat.

I fins aquí la xerrada. Esperem que l'objectiu d'en Toni es vegi acomplir el més aviat possible. ■

MÚSICA VISTA

I.- Fa cosa de vint anys, dels conservatoris de l'Europa central sorgiren músics decidits a rompre de forma dràstica amb la manera d'entendre i d'interpretar la Música antiga i més concretament la del període barroc. Fins a l'aparició d'aquestes figures, les obres mestres del repertori dels segles XVII i XVIII eren interpretades a la manera, diguem-ne, romàntica: orquestres grans, instruments moderns, arcades falses... Karajan, Richter, Kemplerer i tants d'altres noms, interpretaven (dirigien) el Barroc com si de Música romàntica es tractàs.

II.- El Festival de Pollença ens brinda l'oportunitat de sentir al viu una de les formacions de Música antiga més interessants: *Les Arts Florissants*, creat i dirigit per William Christie l'any 1978 i que agafa el nom precisament d'una òpera de Marc Antoine Charpentier, escrita fa més de tres segles.

Amb el concert de Christie i els seus músics ben segur que trobarem el so del Barroc en estat pur.

PERE ESTELRICH I MASSUTÍ

Foto - Vídeo PRISMA-MINIMAX

(d'Enric Iglesias i Joana Cañellas)

Reportatges en vídeo i il·lustrats

Retrats / Ampliacions

Noces / Comunions / Batejos

Fotos antigues

Fotografia Infantil / Fotografia Industrial

C/ Manacor, 88 - C/ Aragó, 206

Tel. 27 04 16

HISTÒRIA DE LA DAMA BLANCA

(Com si fos un conte d'estiu)

Diuen que era lluna plena, lluna plena de juliol quan les bruixes es pentinen la cabellera de dol amb una pinta de nacre i un mirall d'escates d'or. Diuen que els cans lladraren, com si tots tenguessin por. Lladraven de forma estranya, tots alhora, com si ensumassin la mort, la mort que anava en dansa una nit de juliol. Lladraven els de Sa Comuna, per Can Felet i Can Toni Roig - a devora ca na Tana-, i els de més lluny i tot. Els amos se despertaren, mai no havien sentit tal remor. De bades a lluny miraren aprofitant la claror, car la lluna estava encesa, lluna plena de juliol. Res no veren ni sentiren, però els cans lladra que lladra no els deixaven reprendre el son. Cridaren la policia, per si de cas fos qui fos, lladres o gent estranya o, qui sap, si violadors. Res tampoc ells no trobaren amb les pistoles i tot.

Diuen que era la dama blanca que demanava socors. Ja no pot viure tranquil·la ni a son Verí, ni a son Cos, ni tampoc per son Caulelles, pels Caülls o Son Nebot. En vida fou dissortada, dama blanca del record, morí jove, encara bella, amb enamorat i tot. Un jove valent i ardit que li dugué la dissort. No va poder ser enterrada i planava pels entorns, assustant les criatures i també els mals caçadors. De dia, ben amagada dins els espessos pinars, de nit li vagava pels conradissos voltar, cercant el repòs etern, si els àngels l'hi volien donar. Es una història verídica, tots l'hem sentida contar.

Ara la dama blanca esta trista, l'han sentida gemegar, li queden poques garrigues i terres per on campar. Tots sabem que no li agrada viure entre l'asfalt. Ella ha de viure entre nosaltres tota l'eternitat. Ella plora cada vespre, no ho fa per l'enamorat, ni pels àngels de la guarda que cerca dins els sembrats, ho fa per les poques terres que li queden per trescar. Tot està urbanitzat i habitaran aquestes finques gent que la història no sap. Voldran matar la dama blanca, ai Déu meu quin gran pecat, perquè de nit els espanta el seu trist cantussejar.

- Què més vol aquesta senyora? -criden quatre encorbatats, plens de duros les butxaques i fumant un gran havà- Ara ja té una autopista per córrer ben aviat. Prest tindrà una central que no serà nuclear, que farà renou i fum i s'hi podrà amagar. I si tot això no basta, ara ho acaben d'anunciar, una presó ben grossota amb lladres que conhortar totes les nits de la vida fins que arribi l'eternitat. I els civils que faran ronda, tots xerrant el foraster, guardant els presoners que ens duguin de ciutat i l'estranger, per molt poc que se distregui, li descarregaran els fusells. Mataran la dama blanca, ja no la tendrem mai més.

Rafel Crespi

Nota: Deman disculpes als asidus lectors trobar-se aquest esplai del cos en comptes de seguir la línia habitual dels articles, però, sense pretensions de fer cap ou de dos vermells, tenia ganes d'escriure-ho. La canya també té dret a fer vacances, això em distreu més. El mes que ve tornarem a les carreres velles. Qui no fa vacances és la subcultura de l'esprai, tantes maneres democràtiques com hi ha de fer sentir la veu, de dir el que es pensa i haver de recórrer a l'antiestètica pintada. Es tirar la pedra i amagar la mà.

Crònica Consistorial

Un any molt dolent

Duim un any amb els nous governants i encara no s'ha conegut canvi de res. Reformes a la casa de la Vila, molts de càrrecs nous, molts de sous que costen un grapat de milions... Si ho hem de dir com se veu pareix que els polítics s'han posat bé, han arreglat el seu trast i els altres, el poble, ja s'arreglarà. Saps què hi estan de contents, ells. Sobretot d'ençà que han avortat la moció de censura i s'han llevat en Romaguera de damunt. No vos penseu que l'oposició ho hagués fet millor; només ha anat a conspirar i provar de trobar flux per entrar ells, però res pus. Es a dir, que dels collons d'uns en poden penjar els altres. Batle i primer tinent de batle s'han lluit. Bones paraules i ho arreglarem tot, però al cap i a la fi no se banyen per res ni per ningú. Només han fet una cosa amb seny, que ha estat cessar dels seus càrrecs al regidor Romaguera, que així mateix tots han vist que només anava a la seva i als seus interessos particulars. Però tot lo demés està a l'aire i si seguim així no hi haurà manera d'arreglar-ho.

En un any no han estat capaços d'arreglar ni una petita part de tots els mals de Marratxí, que són molts. Al revés, pareix que de cada dia surten problemes nous i de cada vegada la gent està més cansada d'aguantar polítics que no serveixen per res més que per seure a la cadira i cobrar a final de mes. I d'aquests n'hi ha molts; més dels que vos pensau. Ja veurem què passarà d'aquí a que Marratxí tenguí 30.000 habitants, com se pronostica. Si ara estam a una tercera part i hi ha merders contínuament això serà una situació que s'agrarà de cada vegada més. I si els polítics ho fan com ara això serà un desastre.

Tampoc no ha estat un any d'allò més transparent, que diguem. El batle s'ha deixat dur molt per altra gent més entesa que ell i això ho ha sabut dur bé el PSOE, perquè en Martí Serra li ha tret les castanyes del foc més d'una vegada encara que tampoc no queda nèt de culpa ja que sovint ha quedat darrere la roca i per por de no espanyar el pacte ha consentit situacions vergonyoses. Està clar que el PSOE feia més renou i més feina a l'oposició; quan són al poder s'aburgesen i passen pena de perdre la poltrona que tant els ha costat escalar. I ho fan encara que sigui anant en contra, o dissimulant, les seves anteriors postures i lluites. L'oposició actual, el PPUM, ni tansevilla això; senzillament van a empenyar la voga i a procurar rompre el pacte i poder ser ells els qui comandin en un futur per seguir fent els desbarats de sempre. Després d'haver procurat estirar els més fluixos per transfugar-los llavors diuen que ells no han romput cap plat i que són els més bons del món. La gent ja no se xupa el dit, senyors.

Ha passat un any i el balanç és dolent. Per govern i per oposició, cosa que es pot traduir en què ha estat dolent per Marratxí, per tot el poble. Faltarà veure si en posar-s'hi passat l'estiu les coses milloren. Si no, podem aplegar; resultarà que estam en mans d'uns ineptes que lo únic que volen és mirar pel seu trast i fer-se bons ells. Com havia passat sempre. I teniu l'exemple més clar en el senyor Vidal, que ho és com un senyorot ara, que deu cobrar més que tots els altres plegats, i què fa? Per Marratxí, sense anar més enfora, res de res; ha deixat el terme sembrat d'urbanitzacions i quan no li ha convengut estar per aquí ha cercat un lloc de poca feina i molts de duros. I poble, paga. Això després d'haver-lo condemnat per partida doble, que si tengués dos dits de vergonya ja hauria dimitit d'empegueit d'anar pel carrer. Però, ca barret, aquests són els demòcrates de tota la vida i els qui miren pels interessos del bé comú. Si els qui ens governen ara han d'acabar com en Vidal, val més deixar-ho anar. Ara ho veurem.

FONER

'OISSIMID

Crec que una de les coses més tristes que hi ha en el món és que un amic et defraudi. En canvi, moltes vegades no ens donam compte dels bons actes dels demés, pentura perquè hi estam ja acostumats o perquè actuar bé és el que pertoca i per això no té mèrit especial. Però a vegades hi ha fets, petits o grans que et demostren el valor concret d'una persona, i et fan augmentar l'alegria de l'amistat.

Malgrat que intuitivament esperem sempre una bona voluntat i predisposició del pròxim, la ja coneguda llei del mínim esforç ens du a que en certs aspectes o llocs el que esperem sigui tot el contrari: la mala actuació, la negligència, l'oblid, la ineficàcia i la ineficiència, tal vegada perquè en aquells mateixos llocs s'ha esdevingut en més que habitual. No hi ha dubte que entre aquests llocs hi ha, en general als països llatins, les entitats, empreses, administracions i serveis públics. Així és més que sorprenent trobar a un organisme públic algú que s'hi deixi la pell i el cervell, i fagi el seu treball amb perfecció i dedicació tals que es pugui dir que s'hi hagi deixat l'ànima.

En el fons el que succeeix en realitat dins les entitats públiques occidentals és una repetició de l'evident fracàs del sistema comunista. A ambdós llocs veim que l'essència del fracàs està en la falta de motivació existent en el personal, des del dirigent fins al més inferior dels treballadors. Es cobra igual si es fa la feina que si no es fa. Així doncs, per què treballar més del que vengui de gust?. En un principi podem creure que la mala consciència hauria de fer que es treballàs igual que en un altre lloc, però al cap del temps l'avorriment i el contagi fan que tal mala consciència desaparegui. A la vegada, avui el cos de funcionaris de totes les administracions és tan gran que la mesura més proposta pels economistes com a única solució sigui tan impopular que les seves repercussions electorals siguin importants. Alhora vagues i enrenous dins el sector públic, donada la circumstància de que alguns, que no tots, els serveis que donen són essencials, fan que la seva repercussió afecti a bona part de la població en massa, amb el que les abans esmentades repercussions electorals siguin encara majors. Així doncs, només un govern amb perspectiva de governar molts, però molts anys podria afrontar la dura tasca d'imposar al sector públic criteris de funcionament iguals que a les empreses privades, arribant al punt lògic de despedir aquells funcionaris que siguin ineficients o innecessaris, i eliminar aquelles entitats i empreses que no siguin rendibles. A la llarga, si bé suposaria una reducció dels serveis estatals, sí que provocaria una reducció o congelament dels impostos i, lògicament, una millora substancial en els serveis que quedassin en mans estatals. No ens hem de llençar, però, a una precipitada i dràstica actuació en aquest sentit. Tothom es mereix una segona oportunitat, i en primer lloc mentre s'estudien les decisions concretes, es podria controlar de veritat i amb rigurositat l'assistència al treball, l'absentisme i les "baixes" laborals.

Quins serveis han de romandre, malgrat la seva manca de rendibilitat?. Es una pregunta de molt difícil resposta. Conduint el tema cap a l'Essència d'aquest escrit, la cultura pot ser sigui una d'aquelles tasques que hagin de mantenir l'ajuda de l'administració. Pentura perquè si no fos així, ningú duria a terme actes culturals, i també perquè la història ens ha demostrat la seva gran necessitat social. Els pobles, la gent, i les nacions deixen, com a única herència a propis i estranys la seva cultura. Sense cultura diferenciada un poble, una nació no existeixen, i la supervivència és la primera de les necessitats del col·lectiu social.

Una vegada comprès l'anterior, és fàcil entendre que al món de l'administració hi hagi, ademés de l'absentisme, fenòmens com la malversació de diners públics, el tràfic d'influències, "l'enxufisme", i la permanència de per vida al càrrec. Un savi va dir que tot treballador puja graus de categoria fins que arriba al primer nivell en el que és ineficient i incompetent i s'instal·la en ell de per vida. Per això és més que sorprenent trobar enmig de tanta perversió algú amb sobrada competència per a dur a terme una tasca pública, i que ademés efectivament i afectivament l'hi dugi, i es preocupi de les despeses dels doblers assignats sense oblidar que provenen dels impostos de tots. Però el que més pot meravellar és que no sols fagi bé la feina sinó que la realitzi amb un altíssim nivell d'autoexigència i seriositat, posant-se el mateix la mínima dignitat del seu treball a un nivell altíssim i difícilment assumible per a la resta dels mortals.

Estareu d'acord en què aquesta actitud és més que exemplar, però s'aconverteix en cas únic quan circumstàncies alienes a la seva voluntat el fan preveure que ja no tot podrà ésser com abans i que el seu mínim nivell de qualitat laboral ja no és possible; i davant tot això decideix dimitir. Dimitir és un verb que quasi bé no es coneix en el món públic, ja que no el practiquen ni els inferiors ni els parlamentaris de més enllà de la mar. Podria haver pensat que donat que ell no tenia culpa dels aconeximents, podria haver seguit al càrrec, fet que no seria criticable. Però l'ennobleix el fet de dimitir, malgrat que ell no en sigui el culpable. En aquest país que no dimiteixen ni els processats per la justícia, fa que ell sigui un cas digne de menció i d'emoció. El que més greu em sap és que serem tots les víctimes innocents de la seva absència, però hem de respectar i aplaudir la seva exemplar actitud i aguantar el petit martiri. El successor ho té més que fàcil: s'ho ha trobat tot fet, tota la infraestructura montada. Però l'èxit serà més que difícil.

Els amics autèntics, precisament perquè ho són, no tenen perquè estar demostrant-ho tot el temps. Ho són i prou. Ara bé, quan el que fan és donar una lliçó exemplar a polítics i funcionaris, senzillament emocionen. Igual que la música de Wagner, malgrat que només en programàs una sola obra i un sol cop. Suficient i Excel·lent. No ens mereixíem algú com ell ni una feina tan ben feta com la seva. La història un cop més, ens dona la raó, i ens omple el cor de desig de tornar el temps enrera. Per qui més greu em sap, és per Ella, i un cop més es farà evident el dit que canta que no es valoren bé les coses (i les persones) fins que es perden.

Gabriel Angel Vich i Martorell

Boires entintades

PAÍS BALEAR

Comprens les dificultats de tota casta que troben aquells que ens volen vendre el concepte de *país balear*, des de diferents mitjans de comunicació, però sobretot dels escrits. No és fàcil imposar una nova denominació sense arrel popular, però encara és més difícil tractar d'arrelar un mot que existeix simplement com a antídote d'un altre: Països Catalans.

Precisament ara, que és quan menys es parla de Països Catalans, quan el nom de País Valencià ha quedat reduït a la testimonialitat, quan fa la impressió que el nacionalisme catalanista sols existeix a Catalunya, surt el mot *país balear*, com una forma evidentment forçada de cercar un nom a una consciència col·lectiva -inexistent, ara mateix- als habitants dels dos arxipèlags situats a l'extrem occidental de la mar Mediterrània: les Balears i les Pitiüses.

Els nostres avantpassats més antics, pràctics ells, posaren nom a les coses que ja existien. Els impulsors d'aquest nou concepte han començat a l'inrevés: inventant el nom sense el concepte que el justifiqui. El motiu de posar la paraula abans del concepte no és altre que el de *provocar la necessitat d'existència* del segon. De vegades ha donat resultat una tàctica semblant, però en el cas que tractam no és gens fàcil, perquè topa amb les identitats de mallorquins, menorquins i eivissencs-formenterencs, que ja hem tingut dificultats en identificar-nos col·lectivament sota definicions territorials imposades, com ara la de *balears/baleàrics*, referides als habitants de la *provincia de Baleares* per posar un exemple proper.

El nacionalisme illenc no ha centrat la seva ideologia i el seu missatge en els arxipèlags, sinó que l'ha integrat dins el conjunt de les terres de parla catalana, dels Països Catalans. L'anti-catalanisme, el gonellisme, pel seu costat, ha integrat el seu disbaratat missatge dins el nacionalisme espanyol, tot i que a hores d'ara les contradiccions intrínseques d'una ideologia invertibrada comencen a provocar entre els seus seguidors més d'un dubte existencial.

Per això, precisament, l'anti-catalanisme és el més interessat partidari de la creació i difusió d'una nova definició com la de *país balear* que, en certa manera també, resol una greu crisi d'identitat i foragita fantasmes interns i complexos d'inferioritat. El gonellisme necessita d'un mot generalitzable al conjunt de les illes, que ara mateix no té, perquè el seu missatge es limita exclusivament a l'illa de Mallorca i, pel seu localisme, es impossible que sigui assumit per les altres illes. Sap que, si aconsegueix generalitzar la nova denominació, podrà imposar-la, fins i tot a determinats partits nacionalistes que, si és adoptada per les institucions, no s'atreviran a qüestionar-la, tal com ara passa amb la bandera de la comunitat autònoma balear, o la de la comunitat autònoma valenciana. L'himne i la definició de territori, tal com ja passà fa anys al País Valencià, són dues peces clau per acabar el procés, que no és altre que el de donar lloc a una consciència perifèrica i provinciana, diferenciada fins al mínim detall de la resta dels països catalans i, especialment, de Catalunya. Perquè en el fons, del que es tracta és que els habitants de les Balears i Pitiüses no arribem a prendre consciència de la nostra catalanitat. Es nota el joc massa descaradament.

ANTONI ROCA

ADÉU

Era una princesa molt bella que vivia enmig del mar. Tota ella era dolça i acollidora. La carícia els seus cabells d'aire suau i perfumat, la seva cara plàcida i riallera, la seva veu harmoniosa i tranquil·la, la seva ànima amorosa i serena eren conegudes arreu del món. Molta gent va venir a conèixer-la i en veure-la varen sentir el repòs d'estimar.

El pare de la princesa tenia un tresor únic: la seva filla. La volia casar, però no amb qualsevol. El casament havia de consolidar la seva posició de poderós, ajudar-lo a posar un peu ferm en el món brillant i embriagador de les sedes i el metall. I va enviar missatgers als quatre costats del món, i arreu es ve conèixer que el rei cercava marit per la formosa donzella d'ulls verds.

Als països del nord hi havia un príncep ric, poderós, admirat i envejat per les seves conquestes en tots els camps. Res l'aturava. Si quelcom volia, ho aconseguia entre un brogit d'or i de progrés. Prenia i semblava que donava. Sempre tenia que ser el més fort, el més ràpid, el més polític. El seu estil era norma. Vivía en el món de sedes i metall, però una malaltia terrible se'l menjava per dins. Tenia la sang enverinada i els llavis li rebentaven en mil pústules que mai curaven.

Als països de l'est hi havia un regne opulent i al palau més opulent de tot el regne hi vivia un rei ric i poderós, protegit dels déus de la terra, envoltat de coixins d'or, de dones blanques i daurades, de lluentor i de verdor. Cada nit prenia un bany d'un oli embriagat que l'enfortia i l'ajudava a mantenir el seu prestigi en un món sedós i de metall. Ho volia tot i ho tenia quasi tot.

Als països de l'oest hi vivia un personatge petit i boirós, sempre de blanc, figura inquieta en un tapís verd, en una polsina blanca i refinada capaç de fer seus els desitjos de mig món. de donar a la inseguretat formes de miratge fins que es feien tangibles, reals. La màgia de la substitució havia permès que l'home petit penetrés, com una boira, en el món de sedes i metall.

El príncep dels països del nord coneixia l'existència de la princesa, els seus missatgers estaven assabentats de tot i havien escrit el seu nom en un gran llibre reglat de noms perfumats. Posseir-la podria ser interessant. Va presentar-se davant del rei que, enlluernat i ple d'ambició, es va inclinar obsequiós davant l'esclat del progrés. El príncep va entrar a la cambra de la princesa i, com el pare havia consentit, va poder besar-li les mans i el cabells. La donzella tremolava, tot el seu cos rebutjava aquell contacte, però els seus sentiments era un món ignorat, emmudit, que no hauria sabut expressar.

L'opulent rei de l'est, que tot ho volia, va voler conèixer personalment la princesa. Les robes més fines, de sedes i d'or, el renou de mil capritxos, de mil formes indefinides, de satisfaccions sense cantell, li varen permetre entrar a la cambra de la princesa i besar els peus de la dama, que ja tenia el cor mig mort de dolor.

La inquietud de l'home de boira, les línies borroses de mil desitjos violents reflectits en espills intangibles li varen obrir les portes de la cambra de la princesa i va poder besar l'últim tresor, els ulls verd que tant amorosament havien mirat.

En una bolla de cristall inexpugnable que flotava en l'espai, aïllada de la resta del món, -mil llums, sedes, i metalls embriagadors-, el príncep acaparador, el rei opulent i l'home boirós reien de les pretensions del pare d'una horrible princesa amb cabells pudents, pell tacada de negre i ulls esvaïts, que no tenia res per donar, i creuaven mil noms olorosos escrits en un llibre gruixat i exclusiu.

Trencapinyons

X PUJADA A LLUCA PEU

Dia 20 de setembre de 1992

***Sortida de Marratxí a peu, 4'30 h.**

(Rebreu una circular amb indicació dels llocs de sortida)

*** Sortida amb autocar, 8'30 h.**

*** Berenar i ball de bot, 10 h.**

*** Missa, 10'30 h.**

*** Concert de la Banda municipal**

*** Dinar, 13'30 h.**

*** Retorn, 16'30 h.**

Tiquets: 700 ptes

(als llocs de costum fins dia 15; consultau la circular)

HI HAURÀ CONCURS DE VÍDEO

Es tracta de captar les imatges més expressives de la pujada i fer-ne un muntatge de 5 minuts de durada.
Presentar-ho a l'Ajuntament abans del 30 de setembre. Premi de 25.000 ptes i medalla commemorativa.

Organitza: Ajuntament de Marratxí

UN POC DE TOT

Per CORREU ens assabenten que:

El Grup BLANQUERNA organitza el VIII Seminari d'informació i estudi sobre "Identitat i Nació". Del 24 al 27 de setembre a Lluç.

La segona ESCOLAD'ESTIU organitzada pel Consell Nacional de la Joventut de Catalunya tindrà lloc a Deltebre entre el 15 i el 20 de setembre.

La Diputació de Barcelona organitza un CURS DE GESTIÓ D'ACTIVITATS MUSICALS al Centre Cultural La Mercè, de Girona, entre el 14 i el 19 de setembre.

Dia 5 de setembre tindrà lloc el concert MALLORCA ES PRESENTA a la plaça de la Catedral de Barcelona amb la participació de Maria del Mar Bonet, l'Orquestra Simfònica de les Balears, la Coral Universitària i Lluís Llach.

Entre l'agost i el setembre l'Ajuntament de Palma organitza el MEMORIAL LLORENÇ MOYÀ, diferents actuacions teatrals a diferents indrets de Ciutat.

La Fundació ACA organitza la segona NIT BIELENCA amb un homenatge al compositor Miquel Capllonch. Dia 11 de setembre a les 20 h. a Son Biell de Búger.

Divendres, dia 18 de setembre, Final del X Concurs POP ROCK.

PUBLICACIONS REBUDES:

BANDA DE MÚSICA DE SON SERVERA. Fullet divulgatiu núm 2 de la Banda de Mca de Son Servera. 1992.

Inclou un petit estudi sobre el terme de Son Servera, les arrels de la Banda i la Banda a l'actualitat.

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS. Index 1991, II legislatura.

Id. Index 1991, III legislatura.

Insistim en el que dèiem altres anys: són incòmodes per a la consulta i tots els temes hi són mesclats indiscriminadament.

100 PREGUNTAS Y RESPUESTAS SOBRE EL SIDA. Conselleria de sanitat i seguretat social. Govern Balear, 1991.

Parla dels diferents problemes derivats de la SIDA, especialment sobre la transmissió, el diagnòstic i la prevenció. Com a resum per a la reducció del risc de contreure la SIDA donen les següents precaucions: no tenir contacte sexual amb cap persona d'història i estat de salut actual desconegut, no administrar-se drogues per via intravenosa, no compartir agulles hipodèrmiques, no compartir elements de neteja personal que es puguin contaminar amb sang.

DOS GLOSADORS SANTAMARIERS. Edicions de l'Ajuntament. Santa Maria del Camí, 1992.

Aproximació a la biografia i a les gloses de Bartomeu Grau Fullana i de Rafel Estarelles Ordines. Els estudis biogràfics són del nostre company Bernat Calafat Vich.

FESTIVALS DE MALLORCA. Consell Insular de Mallorca. 1992.

Recopilació, en forma d'agenda, dels diferents esdeveniments musicals que hi ha a Mallorca durant l'estiu. Acaba pel novembre amb el Festival de Bunyola. Si aquest programa conjunt és un encert no deixa de ser una

llàstima la defectuosa impressió que presenta.

FUNDACIÓ JAUME BOFILL. Butlletí informatiu de l'any 1991. Barcelona, 1992.

Informa sobre les activitats i les publicacions fetes durant l'any 91 i ressenya alguns dels treballs becats per la Fundació. Hi ha un estudi introductori sobre el paper de la Comunitat Europea en l'arquitectura política de la nova Europa.

MONUMENTO A PAU CASALS. Argentina, 1992.

Programa dels actes amb motiu de la inauguració del monument a Pau Casals, de l'escultora Rosa Folch i Roca, a la rotonda del llac de la Independència, de Rosario, el passat maig.

PATRIMONI ARQUEOLÒGIC DEL MUNICIPI DE CAPDEPERA, de Josep Terrassa. Ajuntament de Capdepera, 1991. Acurat estudi de les èpoques prehistòriques i romana de Capdepera. Hi trobam l'inventari de les antigues deixalles del terme, el resum dels treballs d'investigació realitzats fins al moment i l'estudi de les diferents troballes de

Trobareu Pòrtula

a Pòrtol:
Papereria S'Estel
Autoservei Ca'n Crosta
Forn Bon Jorn

a Sa Cabaneta:
Cafè Ca'n Carrió
Cafè Nou
Papereria Sa Cabaneta
Carnisseria Xarc. Ca s'Algaidí

a Es Figuerat
Basar Figuerat

a Es Pla de na Tesa:
Forn des Pla de na Tesa
Papereria es Pla de na Tesa
Ca'n Gaspar
Autoservei can Cantó

a Es Pont d'Inca:
Papereria Xarol
Bar Cas Ferrer
Papereria Rocio (sa Cabana)
Papereria es Pont d'Inca nou

PuntBak S.L.

Informàtica Assessorament
Aplicacions Serveis

Ramon Berenguer III 16 B

75 72 80 Palma

material arqueològic, tot complementat amb profusió d'il·lustracions.

PUBLICACIONS PERIÒDIQUES:

D'entre les revistes associades a PREMSA FORANA DE MALLORCA rebudes destacam:

S'ARENAL DE MALLORCA, 246 (I VII). Reprodueix l'article de Joana Maria Mates "La revetla de sant Antoni visita Mèxic".

CAMPANET, 62 (V-VI 92). Inclou l'article de Damià Pons i Pons "Rosa Palou, una vida dedicada a la pintura" sobre aquesta persona molt lligada al Pont d'Inca.

COANEGRA, 96, 97 (Santa Maria del Camí, VII, VIII 92). Al 96 hi trobam l'article "Maria R. Horrach, entre l'ordit i la trama" de Biel Massot. El 97 ens parla de l'homenatge retut a don Andreu Bestard, santamarier que ha col·laborat diverses vegades a **Pòrtula**.

FELANITX, 2805 a 2807 (VII, VIII 92). Hi trobam els següents articles d'Antoni Roca: en el 2805 (24 VII) "El català a la premsa" i "Permisos condicionats". En el 2806 (8 VIII) "Autoacceptació" i "Mitte-Rrand". Finalment, en el 2807 (14 VIII) "El candidat" i "Els doblers dels Jocs".

PARIS-BALEARES, 341 (V-VI 92). Feia temps que no la vèiem; la darrera rebuda, 337, ens arribà el passat setembre.

ES SAIG, 139-140 (Algaida, VII-VIII 92). Du informació sobre l'exposició al tren de Sóller del col·lectiu Espais Aulica. També hi trobam el monogràfic núm 2 (VII 92) dedicat a Festes.

L'ALCORA AVUI, 146 (VI 92)

BARRETINA, 93 (Lleida, Estiu 92).

BUTLLETÍ DEL COL·LEGI OFICIAL DE DOCTORS I LLICENCIATS EN FILOSOFIA I LLETRES I EN CIÈNCIES DE CATALUNYA, 80 (VI 92). Hi trobam una sèrie d'articles relacionats amb els 100 anys de les Bases de Manresa. Dedicat també una sèrie de planes al tema "civisme i urbanitat". Dóna referència de l'estudi que el nostre col·laborador Tomeu Orell ha publicat sobre l'aplicació d'alguns films a la didàctica de la història.

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS, 36 a 40 (VI a VIII 92). En el 40 (6 VIII) hi trobam els textos aprovats de la Llei del Servei Balear de Salut i de la Llei de comunitats balears assentades fora del

territori de la Comunitat Autònoma, referida als emigrants. A l'apartat de preguntes amb sol·licitud de resposta escrita n'hi trobam una del parlamentari socialista Josep Alfonso que diu:

"Quines són les condicions en què la societat Capital Risc ha concedit un crèdit a la societat Bon Sossec, especificant-ne a quin interès i termini de devolució?"

EL CORREU DE LA UNESCO, 168 (Barna, VI 92). Número dedicat al Nou Món amb el títol "Redescobrir 1492".

DELTA LLOBREGAT, 157, 158 (El Prat, VI, VII-VIII 92)

L'ECOLOGISTA, 7 (GOB, Estiu 92). Ens informa als titulars que la incineració dels residus sòlids de Mallorca suposarà llençar a l'atmosfera 400 Tm de gasos tòxics cada any.

ESTUDIS BALEÀRICS, 40 (VII 91). Miscel·lània amb temes tan diversos com "Els goigs de Sant Bernat de Claravall a Mallorca", de J. Roig o "La Reial Cèdula de 1768 i la restauració d'àmbits d'ús del Català" de R.M. Calafat.

FULLS, 43 (Mataró, IV 92). Monogràfic dedicat als inicis de l'esport mataroní.

HISTORIA Y VIDA, 293 (Barcelona, VIII 92). En destacam els articles sobre Els Paradisos somniats (de Plató i Tomàs Moro entre d'altres), la darrera salutació de "Punch" (el setmanari crític i humorístic anglès que ha desaparegut recentment), els Orígens dels Jocs Olímpics; Pierre de Coubertin, el fundador de la modernitat olímpica; Stefan Sweig, cinquanta anys de la mort del gran biògraf; els submarins alemanys a la guerra d'Espanya i, finalment, el nu a l'art occidental.

INFORM (Barcelona, IV 92). Darreres novetats de les Joventuts Musicals.

LLUC, 768 (V-VI 92). Dedicat al tema Autonomia, autodeterminació, independència. També hi trobam l'article de Pere J. Labrés sobre l'ús del català a l'Església de Mallorca.

EL MARTINET, 57 (Sant Martí Sarroca, VI 92).

LA NOSTRA TERRA, 3,4 (VI,VII 92). Hi inclouen el facsímil d'un mapa de les comarques catalanes de Ponent datat el 1360.

NOTÍCIES DE LA GENERALITAT, 82, 83 (VI, VII 92). El 83 és dedicat, en gran part, als Jocs Olímpics.

L'OM, 280, 281 (Riudoms, VI, VII-VIII 92).

PANORAMA (Barcelona, VI, VII-VIII 92).

PORTAL NOU, 111 (Llorenç del Penedès, V-VI 92).

RESSÒ, 253 (Sta Coloma de Farners, VI 92).

REVISTA DE FERRERIES, 234 a 236 (VI, VII 92).

SANT ANDREU DE CAP A PEUS, 333 (VII 92). Butlletí de l'Associació de veïns Sant Andreu, de Barcelona. Informacions i comentaris locals íntegrament en català. Ben arribat.

SOM-HII, 169, 170 (El Malgrat, VI, VII-VIII 92).

VALL DE VERÇ, 143 (VI 92).

VETLADA POÈTICA, 1 (Maig del 92). Revista de poesia feta a Mallorca per Edicions s'Esqueix. En general es tracta de poemes en català, algun en espanyol i un en portuguès. Entre els autors s'hi compta el nostre col·laborador Josep Antoni Calvo.

XIPRERET, 141 (VII 92). Circular amb informacions de l'Ateneu de Cultura Popular i col·laboracions diverses que ens arriba des de l'Hospitalet. Benvingut.

ZEITSCHRIFT FÜR KATALANISTIK, vol. 5 (Frankfurt am Main, 1992). Conté, entre altres coses, panorama del teatre medieval ibèric, el Decameró català en la versió de 1429, estructura i funció dels recursos irònics en alguns contes de Quim Monzó, els arabismes del català, el debat ortogràfic en el Diari de Barcelona 1796, les variants dels pronoms febles al País Valencià, les imatges del mes d'abril i de la mar a la fraseologia catalana i alemanya, i Antoni Pous.

Precisament aquest mes... (juliol / agost / setembre)

Fa 175 anys (juliol, 1817)

Nomenen Mateu Canyelles i Miquel Serra com a perits per al repartiment de la contribució. Mateu Serra s'excusa del càrrec perquè li han de sagramentar una filla.

En fa 100 (setembre, 1892)

La Junta repartidora de consums està formada pels regidors i les següents persones: Miquel Rotger, Bernat Serra, Joan Parets, Pere Nadal, Josep Ramis, Miquel Capellà, Gabriel Pocoví i Miquel Mateu. Han elaborat el repartiment de consum corresponent a l'any 1893.

Es designen els presidents de les taules electorals per a les properes eleccions de diputats provincials. A la primera secció serà el batle, Vicenç Jaume i Mates; a la segona serà el primer tinent de batle, Antoni Crespi i Sans.

Els gremis interessats en els alcohols i demés líquids espirituosos no han anat a l'Ajuntament malgrat haver estat convocats. Per això el consistori acorda sortejar les persones que s'han de considerar representants dels esmentats gremis. Són les següents: Pòrtol, Marçal Bestard i Serra, Francesc Notas Exposito; Sa Cabaneta, Pere Canyelles Serra, Antoni Ramis Serra; es Pla de na Tesa, Jaume Bibiloni Quetgles, Miquel Campins i Sureda; es Pont d'Inca, Joan Moyà i Pascual, Joan Estaràs i Albertí.

Bartomeu Amengual sol·licita que li paguin el lloguer de la casa que té arrendada per escola de nins a Pòrtol.

L'Ajuntament remet a la Junta provincial d'instrucció pública l'expedient format contra certs abusos comesos per la mestra de nines de Pòrtol, Antònia Creus.

En fa 75 (setembre, 1917)

El president de la Diputació no va acceptar les Bases per extingir el deute de l'Ajuntament de Marratxí per quotes del contingent provincial anteriors a 1915. En redacten unes de noves.

Acorden que el procurador Jaume

Brotad arreglarà la documentació dels censos que ha de percebre l'Ajuntament per establiment de terres procedents de son Caulelles i sa Cabaneta, que havien quedat pendents.

Donen permís a Josep Ramis Fiol per construir un edifici i una paret a la finca anomenada *ses marjades de can Flor*, a Pòrtol.

En fa 50 (setembre, 1942)

Maria Weyler, viuda de Fernández de Heredia, torna insistir a l'alcaldia perquè s'arregli el camí de Muntanya, que comprèn el carrer de Weyler des Pla de na Tesa. L'Ajuntament li comunica que la reparació d'aquest camí correspon per complet a la Diputació. Malgrat tot, davant la primera petició d'aquesta senyora, l'Ajuntament va oferir 1.000 ptes per ajudar a arreglar el camí i la Diputació encara no ha contestat l'oferiment.

Aproven el projecte de nova casa consistorial format per l'arquitecte Carles Garau, amb un pressupost total de 133.791'46 ptes. S'ha de construir l'edifici devora la plaça pública de sa Cabaneta, als solaris denominats can Arnau i can Abdon.

Deneguen el permís sol·licitat per Pere Sunyer Frontera per construir un edifici en el carrer A de sa Cabana destinat a assecador de pells ja que hi ha una reclamació subscrita per 22 veïnats contra aquesta activitat.

L'Ajuntament accepta la proposta de la Junta de sanitat de senyalar una zona industrial on hi puguin instal·lar els establiments classificats com a insalubres, perillosos o incòmodes per a la població. Indiquen com a zona industrial l'espai de terreny situat entre els camins provincials 508 i 514, a cada costat de la carretera d'Inca.

En fa 25 (agost, 1967)

Pere Cotoner Cotoner, propietari de la urbanització can Farineta, sol·licita una nova parcel·lació de la zona industrial anexas per escàs rendiment industrial,

segons la memòria tècnica complementària. Ho aproven provisionalment.

Concedeixen una subvenció de 1500 ptes al Patronat local d'homenatge a la vellesa de sa Cabaneta.

Donen permís a Guillem Mercadal Salvà per construir un edifici destinat a local comercial i dues vivendes al solar 17 de la urbanització Benestar.

En fa 25 (setembre, 1967)

El batle, Antoni Moyà Borràs, és elegit compromissari en representació de l'Ajuntament per a les eleccions de procuradors en Corts.

S'han de tallar els pins de la dreta del carrer Santidad.

Hom informa favorablement l'apertura d'una indústria de ferreria artística a mà, al carrer Antoni Maura 59, a favor de Giacomo Gambino Reina.

Donen permís a Sebastià Frau Serra per construir una vivenda al c/ Calvo Sotelo, i a Miquel Romaguera Jaume per instal·lar una pedrera de marès a son Caulelles.

En fa 10 (setembre, 1982)

Pòrtula ens informa que:

*El Marratxí estrena equipatge nou.

*Mor un al·lot atropellat al carrer de sa Cabana.

*Es celebra la primera Festa folklòrica cultural mallorquina a son Ferriol

Biel

Precisament aquest mes...

(Viatge cronològic
per la història
de Marratxí
a través de les actes municipals)

**Informatiu
Cultural
de Marratxí**

COL·LABORADORS: Tolo Aguilar Jofre, Guillem Bosch i Roca, Josep Antoni Calvo, Rafel Crespí i Ramis, Pere Estelrich i Massutí, Maria Magraner, Guillem Massot i Juan, Jaume Miralles i Ferrando, David Monzonis Quail, Mª Cruz Motoso Velasco, Núria Nogareda, Bernat Palou i Creus, Melcion Puigserver i Canyelles, Antoni Roca i Jerez, Miquel Rodríguez, Eva Mª Rosa Domínguez, Biel Santandreu, Mª Josep Sastre Moragues, Josep Antoni Triay, Gabriel A. Vich i Martorell.

PORTADA: Bike-Trial a sa Cabaneta (Foto, Teo Fernández)

CONSELL DE REDACCIÓ: Pere Amengual i Bestard, Miquel Bosch i Auba, Biel Massot i Muntaner, Joana Maria Matas i Alomar, Bartomeu Pou i Fiol.

S'Escola Vella s/n
07141 Pòrtol

Imprès a Imatge 70

D.L.: PM 529/81

N^{úm} 120, setembre 1992

Aquell temps!

Nines de l'escola del Pla de na Tesa l'any 1932.

Entre d'altres s'hi poden localitzar na Maria "Baisola", una de can Cirer, na Francesca "Matrassa", na Margalida "Miquelona", na Mairata, na Caterina "Baisola", na Caterina Busquets, na Verdura, n'Antònia des Bar, na Guida de can Ratolí, na Francesca Duran de son Palou, na Maria de son Palouet, n'Antònia Pocoví, na Caterina de can Ratolí, na Caterina Oliver, na Francesca Coseta, na Maria Oliver i una de can Penyes.

(Fotografia gentilmente cedida per Francesca Duran Tugores)